



## ΑΝΩ ΚΑΤΩ

Συνέχεια· ἴδε σελ. 376

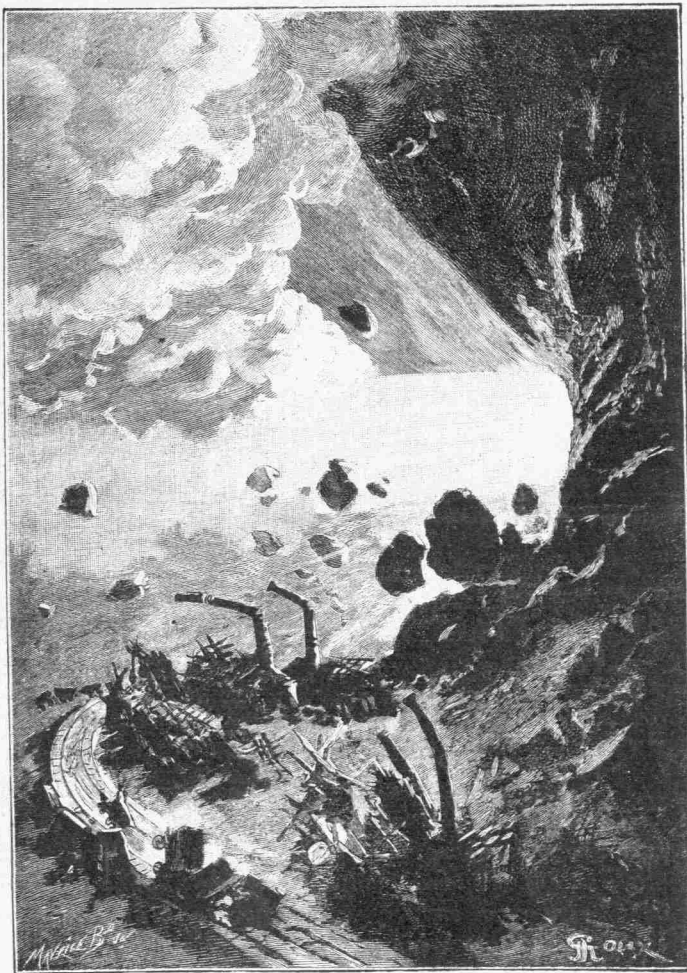
Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ ἐπιχείρησις ἔμεινε μυστικὴ καὶ οἱ ἐπιδειξιώτατοι πράκτορες τῆς

Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξιχνιάσωσι τὰ συμβάντα. Ἡ δ' ἀποκαλύψις τοῦ μυστικοῦ ἐν τέλει ἐξηγεῖται ἐκ τούτου, ὅτι ὁ Σουλτάνος μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν, εἶχε πῶς χαλαρώσῃ τὴν αὐστηρότητά του καὶ ὅτι προδότηι καὶ φλύαροι πανταχοῦ ὑπάρχουσι καὶ μεταξὺ τῶν μαύρων ἀκόμη. Ὅθεν ἐνεκα τούτου ὁ ἐν Ζανζιβάρῃ Πρόξενος τῆς Ἀμερικῆς ἠδυνήθη νὰ πληροφορηθῇ τί συνέβαιναν ἐν Κιλιμαντζάρῳ. Ἀλλὰ κατὰ τὴν 13 Σεπτεμβρίου, ὅτε ἔστειλε τὸ τηλεγράφημά του, ἦτο ἄργα πλέον, δὲν ἦτο δὲ καιρὸς νὰ ἐμποδισθῇ ὁ πρόεδρος Βαρβικάν, ἀπὸ τῆς πραγματοποίησεως τῶν σχεδίων του.

Ἡ ἑταιρία Βαρβικάν καὶ Σα εἶχεν ἐκλέξῃ τὴν χώραν τοῦ Βαμασά ὡς πεδίων τῶν ἐργασιῶν της, κυρίως διότι αὕτη ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας της ἐν τῷ σχεδὸν ἀγνώστῳ τούτῳ τμήματι τῆς Ἀφρικῆς, μακρὰν τῶν συχναζομένων ὑπὸ τῶν περιγητῶν χωρῶν, τῇ ἐξησφάλιζον ὅτι θὰ μείνουν μυστικαὶ αἱ ἐργασίαι της. Ἐπειτα τὸ Κιλιμαντζάρον παρεῖχε πάσας τὰς ἀπαιτουμένας εἰς τὸ ἔργον καταλλήλους ιδιότητας, ὡς πρὸς τὴν στερεότητα καὶ

τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὄρους καὶ περιπλέον, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς χώρας ταύτης αἱ πρῶται ὕλαι ὧν εἶχεν ἀκριβῶς ἀνάγκη νὰ εὑρίσκοντο ὑπὸ συνθήκας εὐκολοῦσας ἰδιαίτερας τὴν ἐκμετάλλευσιν.

Μῆνας τινας, τῶντι, πρὶν ἢ ὁ πρόεδρος Βαρβικάν ἀναχωρήσῃ ἐκ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, εἶχε μάθη παρὰ τοῦ Σουηδοῦ ἐξερευνητοῦ ὅτι εἰς τοὺς πρόποδας τῆς ὀροσειρᾶς τοῦ Κιλιμαντζάρου ὁ σιδηρὸς καὶ ὁ γαιάνθραξ εὑρίσκοντο ἀφθονώτατοι, ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, καὶ ὅτι ἦτο δυνατὴ ἡ συλλογὴ αὐτῶν ἄνευ μεταλλευτικῆς τινοῦς ἐργασίας καὶ εἰς ποσότητας κατὰ πολὺ ἀνωτέρας τῆς προϋπολογισθείσης ἀνάγκης, εἰς δὲ τὰ περὶ χωρὰ τοῦ ὄρους ὑπῆρχον ἐπίσης μεγάλα κοιτάσματα νιτρικοῦ ἄλατος καὶ σιδη-



Πῦρ! . . . (σελ. 390).

ρούχου πυριτίου, χρησίμων εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς μελιμελονίτιδος.

Δέκα πρωτεργάται ἦσαν τὸ μόνον προσωπικόν, ὅπερ ὁ πρόεδρος Βαρβικάν καὶ ὁ λοχαγὸς Νίκολ εἶχον φέρῃ μεθ' ἑαυτῶν ἐξ Ἀμερικῆς, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν δ' αὐτῶν ἐμελλον νὰ ἐργασθῶσιν οἱ ὑπὸ τοῦ Βαλῆ - Βαλῆ τεθέντες εἰς τὴν διαθεσίν των δεκακισχίλιοι μαῦροι διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ πελωρίου τηλεβόλου καὶ τοῦ τερα-

στίου βλήματος. "Οθεν δύο εβδομάδας μετά τὴν ἄφιξιν τοῦ Βαρβικᾶν καὶ τοῦ συναδέλφου του εἰς Βαμασαί, τρία εὐρύτατα συνεργεῖα ἀνηγέρθησαν εἰς τὰς μεσημβρινὰς βᾶσεις τοῦ Κιλιμαντζάρου, προωρισμένα τὸ μὲν διὰ τὴν τήξιν τοῦ τηλεβόλου, τὸ δὲ ὡς χυτήριον τοῦ βλήματος καὶ τὸ τρίτον διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς μελιμελονίτιδος.

Ἄλλὰ τίνι τρόπῳ ὁ πρόεδρος Βαρβικᾶν ἠδυνήθη νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς τήξεως τηλεβόλου τοσοῦτον κολοσσιᾶν διαστάσεων; Τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας ταύτης θέλομεν ἴδῃ μετ' ὀλίγον καὶ ἦτο βέβαιον δυστυχῶς ὅτι καὶ ἡ τελευταία ἐλπίς σωτηρίας, ἡ βασιζομένη ἐπὶ τῆς δυσκολίας τῆς κατασκευῆς τοιοῦτου ὄργανου ἐμελλε ν' ἀπολεσθῆ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ τήξις τῶν τηλεβόλου ἐξισουμένου κατ' ὄγκον πρὸς τὸ ἑκατομμυριοπλάσιον τοῦ τηλεβόλου τῶν εἰκοσιεπτά, θὰ ἦτο ἔργον ὑπερβαῖνον τὴν ἀνθρωπίνην δύναμιν. Ἀφοῦ σοβαρὰ δυσχέρεια ἀπαντῶνται ἤδη διὰ τὴν κατασκευασίαν τηλεβόλων τεσσαράκοντα δύο ἑκατοστών, ἐξακοντιζόντων βλήμα βάρους ἐπτακοσίων ὀγδοήκοντα χιλιογράμμων διὰ πυρίτιδος διακοσίων ἐβδομήκοντα τεσσάρων χιλιογράμμων, ὁ Βαρβικᾶν καὶ ὁ Νίκολ οὔτε κἂν ἠδύναντο νὰ σκεφθῶσι περὶ τούτου. "Οθεν δὲν ἤξιον οὗτοι νὰ τήξωσι τηλεβόλον, ἀλλ' ἀπλούστατα νὰ διακρήσωσιν ἐντὸς τοῦ στερεοῦ ὄγκου τοῦ Κιλιμαντζάρου στοᾶν ἢ μᾶλλον ὑπόγειον σήραγγα.

Ἡ σήραγγα δ' αὕτη, ἡ ὑπερμεγέθης αὕτη ὑπόνομος ἠδύναντο προφανῶς ν' ἀντικταστήσῃ τηλεβόλον ἐκ μετάλλου εἰς τὸ ὅποιον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ κατασκευὴ του θὰ ἦτο καὶ δαπανηρὰ καὶ δύσκολος, ἔπρεπε νὰ δοθῆ καὶ πάχος ὑπερμέτρων διαστάσεων, ὅπως προληφθῆ πᾶς κίνδυνος ἐνδεχομένης διαρρήξεως. Ὁ Βαρβικᾶν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἶχε πάντοτε κατὰ νοῦν νὰ ἐργασθῆ, ἐὰν δὲ ἐν τῷ σημειωματαρίῳ τοῦ I. T. Μάστωνος ἐμνημονεύετο τηλεβόλον, τοῦτο προήρχετο διότι ὡς βᾶσις τῶν ὑπολογισμῶν του εἶχε ληφθῆ τὸ τηλεβόλον τῶν εἴκοσι ἐπτά.

Ἐπομένως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐγένετο ἡ ἐκλογή τοῦ διὰ τὴν στοᾶν καταλλήλου μέρους εἰς ὕψος ἑκατὸν ποδῶν ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς κλιτύος τοῦ ὄρους, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἐκτείνονται ἀπέραντοι πεδιάδες, εἰς τρόπον ὥστε τὸ βλήμα ἐκσφενδονιζόμενον ἐκ τοῦ ὄγκου τοῦ Κιλιμαντζάρου οὐδὲν ἤθελε συναντήσῃ πρόσκομμα ἐν τῇ φορᾷ του.

Εὐνόητον ὅτι ἀπῆρθε ἐπίπονος ἐργασία διὰ τὴν μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας διάτρησιν τοῦ ὄρους. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ Βαρβικᾶν εὐχερῶς ἠδυνήθη νὰ κατασκευάσῃ τρύπανα, ἀπλᾶ σχετικῶς μηχανήματα, τὰ ὁποῖα ἔθεσεν εἰς κίνησιν διὰ τοῦ πεπιεσμένου ἀέρος, χρησιμοποιή-

σας πρὸς τοῦτο τοὺς ὀρυκτικούς καταρράκτας τοῦ ὄρους. Τὰς δὲ οὕτω διατρηθείσας ὀπὰς ἐπλήρωσε διὰ μελιμελονίτιδος. Ἄνευ τῆς ἰσχυρᾶς ταύτης ἐκρηκτικῆς ὕλης δὲν θὰ ἦτον εὐκόλον νὰ διαρραγῆ ὁ βράχος, διότι ἦτο εἶδος συνηνίτου εἰς ἄκρον σκληροῦ, ἀποτελουμένου ἐξ ἀστριομιγοῦς ὀρθοσχίστου καὶ ἐξ ἀμφιβολίτου χαλαζίου· αἱ συστατικαὶ αὗται ιδιότητες τοῦ βράχου ἦσαν, ἄλλως τε, ἀρίστη σύμπτωσης, διότι παρῆχον τὴν ἀπαιτουμένην ἀντίστασιν εἰς τὴν καταπληκτικὴν πίεσιν, ἧτις ἀνεπτύσσετο ἐκ τῶν ἀερίων εὐτυχῶς τὸ ὕψος καὶ ἡ πυκνότης τοῦ Κιλιμαντζάρου ἤρκουσαν νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐργασίαν ἀπὸ παντὸς εἶδους ἐξωτερικοῦ βήγματος.

Ἐν γένει μετὰ τοσοῦτου ζήλου καὶ τοσαύτης νοημοσύνης ἐπελήφθησεν τοῦ ἔργου αἱ χιλιάδες τῶν μαῦρων ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν δέκα πρωτεργατῶν καὶ τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν τοῦ προέδρου Βαρβικᾶν, ὥστε ἐντὸς διαστήματος μικροτέρου τῶν ἐξ μηνῶν ἢ στοᾶ ἐπερατώθη ἔχουσα ἐπὶ βάθους ἐξακοσίων μέτρων διάμετρον εἴκοσι ἐπτὰ. Ὅπως δυνήθη δὲ τὸ βλήμα νὰ ὀλισθήσῃ ἐπὶ ἐπιφανείας ἐντελῶς λείας, τὸ ἐσωτερικὸν τῆς στοᾶς ἐκαλύφθη διὰ θώρακος ἐκ μετάλλου χυτοῦ ἐπιμελῶς λειανθέντος.

Ἐνῶ ἐτελείτο ἡ διάτρησις τοῦ ὄρους, οἱ ἐργάται δὲν ἔμενον ἀπρακτοῦντες εἰς τὸ δεύτερον συνεργεῖον, ἐνθα ἐπρόκειτο νὰ κατασκευασθῆ τὸ τεράστιον βλήμα, χυτὸς δηλονότι κυλινδροκωνικός ὄγκος βάρους ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑκατομμυρίων χιλιογράμμων.

Εὐνόητον ὅτι δὲν ὑπῆρξε ποτὲ σκέψις νὰ χυθῆ μονοκόμματον τὸ τοιοῦτο βλήμα· ἀλλ' ἡ τήξις αὐτοῦ ἐγένετο κατὰ τεμάχια ἐκ χιλίων τόννων ἑκαστον, τὰ ὁποῖα διαδοχικῶς ἐμελλον ν' ἀνυψωθῶσι μέχρι τοῦ στομίου τῆς στοᾶς καὶ τοποθετηθῶσιν εἴτα περὶ τὸ κοίλωμα, ὅπερ ἐμελλε νὰ πληρωθῆ διὰ τῆς μελιμελονίτιδος· τὰ τεμάχια ταῦτα στερεῶς εἴτα γομφύμενα πρὸς ἄλληλα θ' ἀπετέλουν συμπαγὲς σῶμα δυνάμενον νὰ διολισθήσῃ διὰ τῶν τοίχων τῆς ὑπόνομου στοᾶς.

"Οθεν παρέστη ἀνάγκη νὰ μετενεχθῶσιν εἰς τὸ δεύτερον συνεργεῖον τετρακόσαι χιλιάδες τόννων μεταλλευμάτων, ἐβδομήκοντα χιλιάδες τόννων τιτανολίθου καὶ τετρακόσαι χιλιάδες τόννων γαιάνθρακος μεταβληθέντος διὰ προκαταρκτικῆς ἐργασίας εἰς διακοσίας ὀγδοήκοντα χιλιάδας τόννων ὀπτάνθρακος. Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα πάντα ὑπῆρχον ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὰ πέριξ τοῦ Κιλιμαντζάρου, ἡ προμήθεια αὐτῶν μόνον τὴν πρὸς μεταφορὰν φροντίδα ἀπῆτησεν.

Ἡ μεγαλειτέρα δυσκολία συνίστατο ἴσως εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶν καμίνων δι' ὧν θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ τήξις τοῦ μετάλλου. Ἀλλὰ καὶ ἡ δυσ-

κολία αὕτη δὲν ἀπεδείχθη ἀνυπερβλήτος διότι ἐντὸς ἐνὸς μηνός, δέκα κάμινοι ὕφους τριάκοντα μέτρων κατεσκευάσθησαν, ἱκαναί νὰ παραγάγῳσιν ἐκάστη ἀνὰ πᾶσιν ἡμέραν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τόννους Ἀπρητέϊτο ἐπομένως ἑκατονθήμερος ἐργασία τῶν καμίνων πρὸς παραγωγὴν τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδων τόννων.

Εὐχερέστερον κατωρθώθη ἐν τῷ τρίτῳ ἐργοστασίῳ ἢ κατσκευὴ τῆς μελιμελονίτιδος, ἀλλ' ἢ τηρηθεῖσα ἐχεμύθεια περὶ τὴν σύνθεσιν τῆς ἐκρηκτικῆς ταύτης ὕλης ἦτο τοσαύτη, ὥστε ἀκόμη μέχρι τῆς σήμερον δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν νὰ γνωσθῶσιν ἀκριβῶς τὰ συστατικά τῆς.

Τὰ πάντα ἐν γένει προέβαινον κατ' εὐχῆν. Εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ Κρεζῶ, τοῦ Καίλ τοῦ Ἰνδρέ, τῆς Σέϋν, τοῦ Βικενχέδ, τοῦ Γούλουιτς ἢ τοῦ Κόκκερελλ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐργασθῶσι μετὰ πλειοτέρας ἐπιτυχίας. Μόλις ἀνελόγει ἐν ἀτύχημα ἐπὶ ἐργασιῶν ἀξίας τριακοσίων χιλιάδων φράγκων.

Ὁ Σουλτάνος ἐφαίνετο καταγορητευμένος. Παρακολουθῶν τὰς ἐργασίας μετ' ἀδιαπτώτου ἐπιμονῆς καὶ διεγείρων διὰ μόνης τῆς τρομερᾶς παρουσίας του τὸν ζῆλον τῶν πιστῶν αὐτοῦ ὑπηκόων, ἠρώτα ἐνίοτε τοὺς Ἀμερικανούς, εἰς τί τυχὰ θὰ ἐχρησίμευον πᾶσαι αὗται αἱ προετοιμασίαι.

«Εἰς τὸ νὰ μεταβάλουν τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου! ἀπῆλτα πρὸς αὐτὸν ὁ πρόεδρος Βαρβικῶν.

— Καὶ ἀσφάλισσον εἰς τὸν Σουλτάνον Βαλῆ-Βαλῆ, προσέθετεν ὁ λοχαγὸς Νίκολ, ἀφθιτον δόξαν μεταξὺ πάντων τῶν ἡγεμόνων τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς!

Δὲν εἶναι ἀνάγκη βεβχίως νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ Σουλτάνος ἀκούων τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ἐγαυρία, πλήρη συναίσθησιν ἔχων τοῦ μεγαλείου του.

Τὴν 29 Αὐγούστου αἱ ἐργασίαι εἶχον περατωθῆ ἐντελῶς. Ἡ στοὰ, ἔχουσα τὴν ἀπαιτουμένην διάμετρον, ἔφερον ἤδη ἐσωτερικῶς τὸ λεῖον περίβλημά τῆς διῆκον ἀπὸ τοῦ στομίου δι' ὅλου τοῦ μήκους τῶν ἐξακοσίων μέτρων. Εἰς τὸ βῆθος ἀπετέθησαν δύο χιλιάδες τόννων μελιμελονίτιδος συγκοινωνούσης μετὰ τῆς ἐντυσματικῆς πυξίδος καὶ ἀμέσως κατόπιν τὸ βλῆμα μήκους ἑκατὸν πέντε μέτρων. Ἀφαιρουμένης δὲ τῆς ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῆς πυρίτιδος κατεχομένης θέσεως, ἀπέμενε διάστημα ὅπως διανύσῃ τὸ βλῆμα μέχρι τοῦ στομίου τετρακοσίων ἐνενηκόντα δύο μέτρων, ὅσον δηλονότι ἦρκει ὅπως, ἢ ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀερίων μέλλουσα νὰ προκύψῃ ὥθησις ἐπιφέρῃ πᾶσαν τὴν ἀπαιτουμένην ἐνέργειάν τῆς.

Τὸ πρῶτον ζήτημα ὅπερ ἐπαρουσιάζετο ἤδη ἦτο τὸ ἀκόλουθον: Τὸ βλῆμα θὰ παρεξέκλινε τῆς ὀρισθείσης ὑπὸ τοῦ I. T. Μάστωνος τρο-

χιᾶς; Οὐδαμῶς. Ἡ ὀρθότης τῶν ὑπολογισμῶν τούτων ἦτο ἀναμφισβήτητος, ἐξ αὐτῶν δ' ἐξήγετο ἀκριβέστατα καὶ ἐν τίνι μέτρῳ τὸ βλῆμα θὰ ἐξέκλινε κατὰ τι πρὸς ἀνατολὰς τοῦ μεσημβριοῦ τοῦ Κιλιμαντζάρου, ὡς ἐκ τῆς περιστροφῆς τῆς Γῆς περὶ τὸν ἄξονά τῆς καὶ ποῖον θὰ ἦτο τὸ σχῆμα τῆς ὑπερβολῆς ἢν θὰ διέγραφον ὡς ἐκ τῆς μεγίστης αὐτοῦ ἀρχικῆς ταχύτητος.

Ἔτερον ζήτημα: Διερχόμενον θὰ ἦτο ἄρα γε ὁρατόν; Ὅχι, διότι κατὰ μὲν τὴν ἐκ τῆς στοᾶς ἐξοδόν του ἢ σικὰ τῆς Γῆς θ' ἀπέκρυπτεν αὐτὸ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων, ὅταν δὲ ἤθελεν εἰσδύσει εἰς τὴν φωτεινὴν ζώνην ἢ σμικρότης τοῦ ὄγκου του θὰ διέφευγε καὶ τὰ ἰσχυρότερα τηλεσκόπια ἔτι δὲ μᾶλλον ὅταν ἐξελθὸν τοῦ κύκλου τῆς γηίνης ἔλξεως, θὰ ἐστρέφετο αἰωνίως περὶ τὸν ἥλιον.

Ὁ πρόεδρος Βαρβικῶν καὶ ὁ λοχαγὸς Νίκολ δικαίως ἔπρεπε νὰ ὑπερφηκνεύωνται διὰ τὸ πέρας τῆς ἀξιωμανημονέτου ταύτης ἐπιχειρήσεως!

Διατὶ νὰ μὴ εἶναι ἐκεῖ πρῶν καὶ ὁ I. T. Μάστων, ὅπως θαυμάσῃ τὴν ἀρίστην ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, ἀνταξίων τῆς ἀκριβεῖς τῶν ὑπολογισμῶν του ἐφ' ὧν ἐβασίζοντο; Διατὶ νὰ εἶναι μακρὰν, πολὺ μακρὰν, καθ' ἣν στιγμὴν ἢ τρομερὰ ἐκπυροσφρότησις ἐμελλε ν' ἀντηγήσῃ μέχρι τῶν περάτων τῆς Ἀφρικῆς;

Καὶ σκεπτόμενοι περὶ αὐτοῦ οἱ δύο ἐταῖροι οὔτε κἂν ὑποπτεύοντο ὅτι ὁ γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πενιχρὰν κατοικίαν του, καὶ ὅτι, δραπτεύσας ἐκ τῆς φυλακῆς τῆς Βαλτιμόρης ὑποχρεούτο νῦν νὰ διατελῇ κεκορμμένος, ὅπως διαφυλάξῃ τὴν πολυτίμον ὑπερξίν του. Ἦγνόουν ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη εἶχεν εἰς τοιοῦτον βεθμὸν ἐξεγερθῆ κατὰ τῶν μηχανικῶν τῆς Ἐκμεταλλευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἐταιρίας καὶ καὶ δὲν ἐφαντάζοντο ὅτι, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ συλληφθῶσιν, ἀφεύκτως θὰ ἐσφάζοντο, θὰ κατεκερματίζοντο ἢ τοῦλάχιστον θὰ ἐκαιόντο εἰς σιγανὴν φωτιάν' ἦσαν εὐτυχεῖς, ἀληθῶς, διότι ὅτε θὰ ἐρρίπτετο ἡ βολὴ μόνον μία φυλὴ τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς ἐμελλε ν' ἀντιληφθῆ τοῦ ἔργου των!

« Τέλος πάντων! εἶπεν ὁ λοχαγὸς Νίκολ πρὸς τὸν πρόεδρον Βαρβικῶν κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 22 Σεπτεμβρίου ὅτε βρενθυόμενοι ἴσταντο ἀμφοτέροι πρὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἔργου των.

— Νκί!... τέλος πάντων!... ἀλλὰ καὶ οὐφ! ἀπῆλτησεν ὁ Ἰμπεῦ Βαρβικῶν, ἐκβάλλων στεναγμὸν ἀνακουφίσεως.

— Καὶ ἂν ἦτο ἀνάγκη νὰ ζαναρχίσωμεν!

— Μπᾶ! τὸ μόνον εὐκολόν!.. θὰ ἐξαναρχίζαμεν!

— Τὴ καλὴ σύμπτωσις! εἶπεν ὁ λοχαγὸς Νί-

κολ, ὅπου εἶχαμεν εἰς τὴν διάθεσίν μας τὴν θαυμασίαν αὐτὴν μελιμελονίτιδα!

— Ἡ ὁποία θὰ ἦρκει νὰ σᾶς δοξάσῃ, Νίκολ!

— Βέβαια, Βαρβικάν, ἀπήντησε μετριοφρόνως ὁ λοχαγὸς Νίκολ. Εἰξεύρετε πόσας στοὰς ἔπρεπε νὰ διορύξωμεν ἐντὸς τοῦ Κιλιμαντζάρου διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ἂν ἀντὶ μελιμελονίτιδος μετεχειρίζομεθα βαμβακοπυρίτιδα ὁμοίαν μὲ ἐκείνην ἣτις μᾶς ἐσφενδύνησεν εἰς τὴν Σελήνην;

— Πόσας, Νίκολ;

— Ἐκατὸν ὀγδοήκοντα στοὰς, Βαρβικάν!

— Αἱ λοιπὸν! θὰ τὰς ἐκάμνομεν, λοχαγέ!

— Καὶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα βλήματα τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδων τόνων!

— Θὰ τὰ ἐχύναμεν, Νίκολ! »

Κοπιάσετε λοιπὸν, ἂν ἄγαπᾶτε, νὰ μεταπέισητε τοιοῦτους ἄνδρας!

Ἄλλὰ τί δὲν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ πράξωσι πυροβοληταὶ περιγηθέντες μέχρι τῆς Σελήνης;

Τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἐσπέραν, ὥρας τινὰς μόνον πρὸ τῆς ὠρισμένης διὰ τὴν βολὴν στιγμῆς, ἐνῶ ὁ πρόεδρος Βαρβικάν μετὰ τοῦ λοχαγοῦ Νίκολ ἀντήλλασον οὕτω συγχαρητήρια, ὁ Ἀλκείδης Δισπερῆς, κεκλεισμένος ἐντὸς τοῦ γραφείου του ἐν Βαλτιμόρη ἐξέβαλλε κραυγὴν ἀγρίου αἰφνιδίως παραφρονήσαντος καὶ ἀνεγειρόμενος ἀποτόμως τῆς τραπέζης του, ἦν ἐκάλυπτον φύλλα πλήρη ἀλγεβερικῶν τύπων ἀνέκραξεν:

« Ἄ! κατεργάρη Μάστων! . . . Τὸ ζῶον μου ἔβγαλε τὴν ψυχὴν ἀνάποδα μὲ τὸ πρόβλημα του! . . . Μὰ πῶς δὲν τὸ ἀνεκάλυψα προτήτερα! . . . Μὰ τοὺς λογαριθμούς! . . . Ἄν εἴξευρα ποῦ εὑρίσκεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν, θὰ τοῦ ἔκαμαν τραπέζι διὰ νὰ πῶμεν μαζί ἕνα ποτήρι σαμπάνια, τὴν στιγμὴν ποῦ λογαριάζει νὰ βροντήσῃ καὶ νὰ χαλάσῃ κόσμον ἡμηχανή του! »

Καὶ μετὰ τινὰς συνήθεις αὐτῶ ἀναφωνήσεις, προσέθηκεν:

« Ὁ γέρο Κουφαηδόνης! . . . Βέβαια θὰ ἦτο ὀλίγον ἔς τὸ κέφι ὅταν ἔκαμεν τοὺς ὑπολογισμούς του διὰ τὸ κανόνι τοῦ Κιλιμαντζάρου! Καὶ δὲν ἐκατάλαβε πῶς τοῦ ἐχρειάζοντο καὶ τοῦ ἐχρειάζοντο κανόνια! Κακὸν βέβαια κανόνια ἠκολούθησε διὰ τὰ κανόνια του! »

III'.

Ἄκουε ὁ λαὸς τοῦ Βαμασάϊ περιμένει ν'

ἀκούσῃ τὸ πρόσταγμα πῦρ! τοῦ

προέδρου Βαρβικάν.

Ἡ ἀξιωματικὸς νῦν τῆς 22 Σεπτεμβρίου ἔφθασεν. Ἀπαισία χρονολογία εἰς τῆς ὁποίας τὴν προσέγγισιν ἡ ἀνθρωπότης κατείχετο ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ τρόμου, ὡς κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου τοῦ χιλιόστου ἔτους.

Δώδεκα ὥρας μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ ἡλίου ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ Κιλιμαντζάρου, δηλαδὴ ἀκριβῶς τὸ μεσονύκτιον, ἔμελλε διὰ τῆς χειρὸς τοῦ λοχαγοῦ Νίκολ, νὰ τεθῆ τὸ πῦρ εἰς τὸ φοβερὸν τηλεβόλον.

Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι, τοῦ Κιλιμαντζάρου κειμένου ἐπὶ τῆς τριακιστῆς πέμπτῃς μοίρας πρὸς ἀνατολὰς τοῦ μεσημβρινοῦ τῶν Παρισίων, τῆς δὲ Βαλτιμόρης ἐπὶ τῆς ἐβδομηκοστῆς ἐνάτης πρὸς δυσμὰς τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ, ἡ μεταξὺ τῶν δύο τόπων ἀπόστασις συνίσταται εἰς ἑκατὸν δέκα τέσσαρας μοίρας, ὅπερ ἀποτελεῖ διαφορὰν χρόνου τετρακοσίων πενήκοντα ἑξ πρῶτων λεπτῶν (τέσσαρα λεπτά κατὰ μοίραν), ἧτοι ἐπτὰ ὥρων καὶ εἴκοσιν ἑξ λεπτῶν, ἐπομένως καθ' ἣν στιγμὴν ἔμελλε νὰ ῥιφθῆ ἡ βολή, ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει τῆς Μαρυλάνδης θὰ ἦτο ἡ τετάρτη ὥρα καὶ εἴκοσι τέσσαρα πρῶτα λεπτά μετὰ μεσημβρίαν τῆς 22 Σεπτεμβρίου.

Ὁ καιρὸς ἦτο θαυμασίος. Ὁ ἥλιος εἶχε πρὸ μικροῦ δύσῃ ἐπὶ τῶν πεδιαδῶν τοῦ Βαμασάϊ, ἐν αἰθριωτάτῳ ὀρίζοντι, νῦν δὲ γαληνιαία καὶ διάστερος, τῆς ὁποίας ὠραιότεραν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὐχηθῆ τις διὰ παρομοίαν ἀπόπειραν, ἐξήπλου πανταχοῦ τὰς μελαίνας σκιάς τῆς. Οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον νεφύδιον θ' ἀνεμίγνυτο εἰς τοὺς τεχνητοὺς ἀτμούς, οὓς θὰ παρήγεν ἡ ἀνάφλεξις τῆς μελιμελονίτιδος.

Τίς οἶδεν; Ἴσως ὁ πρόεδρος Βαρβικάν καὶ ὁ λοχαγὸς Νίκολ ἐλυποῦντο μὴ δυνάμενοι νὰ λάθωσι θέσεις ἐντὸς τοῦ βλήματος. Κατὰ τὸ πρῶτον δευτερόλεπτον ἤθελον διανύσῃ δύο χιλιάδας ὀκτακόσια χιλιόμετρα καὶ ἀφοῦ εἰσέδουον μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος εἰς τὰ μυστήρια τοῦ σεληνιακοῦ κόσμου, θὰ ἐρρίπτοντο εἰς ἀνεπιστρεπτὴ εἰς τὸν περὶ τὸν ἡλιακὸν κόσμον ἄπειρον.

Ὁ Σουλτάνος Βαλῆ — Βαλῆ καὶ οἱ ἐπίσημοί τε τῆς αὐλῆς του, ὁ ὑπουργὸς δηλονότι τῶν οικονομικῶν καὶ ὁ ἀρχιδιήμιος, ὡς καὶ τὸ πολυπληθὲς μέλαν πρόσωπικόν ὅπερ εἶχε παρὰ σκητὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ μέγα ἔργον, προσῆλθον ἐν σώματι, ὅπως παρακολουθήσωσι τὰς διαφορὰς φάσεις τῆς βολῆς, ἐκ φρονήσεως ὅμως ἐτοποθετήθησαν εἰς ἀπόστασιν τριῶν χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς στοᾶς, ἵνα εὐρίσκωνται ἐκτὸς παντὸς κινδύνου ἐνδεχομένου νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς καταπληκτικῆς ὠθήσεως τῶν ἀτμοσφαιρικῶν στρωμάτων.

Χιλιάδες ἰθαγενῶν ἀναχωρήσαντες ἐκ Κισόγου καὶ τῶν εἰς τὰ μεσημβρινώτερα μέρη τῆς ἐπαρχίας κατεσπαρμένων χωρίων, ἐσπευσαν, κατὰ διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου, ὅπως θαυμάσωσι τὸ ἐκτακτὸν τοῦτο θέαμα.

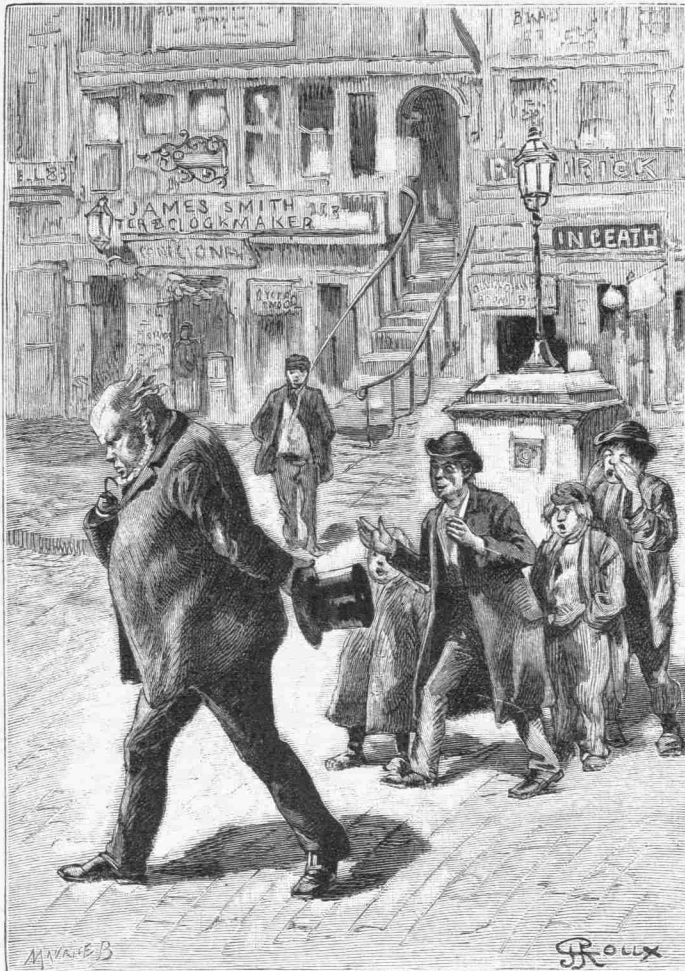
Σύμμα συνδέον ἡλεκτρικὴν συστοιχίαν καὶ τὴν ἐν τῷ βάθει τῆς στοᾶς ἀφειῖσαν ἐναυσματικὴν πυξίδα, ἐπρόκειτο νὰ διοχετεύσῃ τὸ ρεῦ-

μα ὅπερ ἔμελλε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἔκρηξιν τῆς μελιμελονιτίδος.

Ὡς προανάκρουσμα δέ, μεγαλοπρεπές γεῦμα συνήνωσεν εἰς κοινὴν ἐστίασιν τὸν Σουλτάνον, τοὺς ἐπίσημοτέρους τῆς πρωτεύουσας καὶ τοὺς Ἀμερικανούς, δαπάναις τοῦ Βαλῆ — Βαλῆ φιλοτιμηθέντος νὰ ἐπιδείξῃ πολλὴν γενναιοδωρίαν, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον τὰ ἔξοδα τοῦ

τὴν σκηνὴν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπῆρχεν ἡ ἠλεκτρικὴ συστοιχία. Ὁ Βαρβικᾶν κρατῶν ἀνά χεῖρας τὸ χρονόμετρον ὑπελόγιζε τὰ λεπτά, ἀσυνήθως μακρὰ δι' αὐτόν, ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα φαίνονται οὐχὶ ἔτη, ἀλλ' αἰῶνες!

Τὸ μεσονύκτιον παρὰ δέκα λεπτά, ὁ λοχαγὸς Νίκολ μετὰ τοῦ Βαρβικᾶν ἐπλησίασαν τὴν συσκευὴν, ἣν τὸ σύρμα ἔθετεν εἰς συγχρονισμὸν



Ἡ ἀποτυχία τοῦ Μάστωνος.

συμποσίου ἔμελλον νὰ τῷ ἀποδοθῶσι παρὰ τοῦ ταμείου τῆς ἐταιρίας Βαρβικᾶν καὶ Σας.

Ἦτο ἡ ἐνδεκάτη ὥρα ὅτε τὸ συμπόσιον τοῦτο, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς ἐβδόμης καὶ ἡμισείας, ἐπερατώθη διὰ προπόσεως τοῦ Σουλτάνου ὑπὲρ τῶν μηχανικῶν τῆς Ἐκμεταλλευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἐταιρίας καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐπιχειρήσεως.

Μετὰ μίαν ὥραν ἡ μεταβολὴ τῶν γεωγραφικῶν καὶ κλιματολογικῶν ὄρων τῆς Γῆς θὰ ἦτο γεγονός τετελεσμένον.

Ὁ πρόεδρος Βαρβικᾶν, ὁ συνέταιρός του καὶ οἱ δέκα πρωτεργάται ἐλάβον θέσιν τότε παρὰ

μετὰ τῆς στοᾶς τοῦ Κιλιμαντζάρου, ἐνῶ ὁ Σουλτάνος, οἱ αὐλικοὶ του καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἰθαγενῶν ἐσχημάτιζον περὶ αὐτοὺς ἀπέραντον κύκλον.

Ἡ βολὴ ἔδει νὰ ριφθῆ, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ I. T. Μάστωνος, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμήν ὁ ἥλιος θὰ ἔτεμεν τὴν ἰσημερινὴν γραμμὴν, τὴν ὁποῖαν δὲν θὰ κατέλιπε πλέον ἐν τῇ φαινομενικῇ αὐτοῦ τροχιᾷ περὶ τὸν γήινον πλανήτην.

— Μεσονύκτιον παρὰ πέντε λεπτά! — Παρὰ τέσσαρα! — Παρὰ τρία! — Παρὰ δύο! — Παρὰ ἓν!..

Ὁ πρόεδρος Βαρβικᾶν παρηκολούθει τὸν δει-

κτην τοῦ ὥρολογίου του φωτιζομένου ὑπὸ φανοῦ ὃν ἔφεραν εἰς τῶν πρωτεργατῶν, ἐνῶ ὁ λοχαγὸς Νικολ ἔχων τὸν δάκτυλον ἐπὶ τοῦ κομβίου τῆς συσκευῆς ἦν ἔτοιμος νὰ κλείσῃ τὸ κύκλωμα τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

— Μόνον εἴκοσι δευτερόλεπτα ὑπολείπονται.  
— Μόνον δέκα ! — Μόνον πέντε ! — Μόνον ἓν !

Οὐδ' ὁ ἐλάχιστος τρόμος ἐξεδηλοῦτο εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀταράχου Νικολ. Ἀμφότεροι δὲ δὲν ἠσθάνοντο μεγαλητέραν συγκίνησιν ἢ καθ' ἣν στιγμὴν κεκλεισμένοι ἐντὸς τοῦ βλήματος τῆς Κολομβιάδος ἀνέμενον νὰ ῥιφθῶσιν εἰς τὰς Σεληνιακὰς χώρας!

« Πῦρ !... » ἐφώνησεν ὁ πρόεδρος Βαρβικῶν.

Καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ λοχαγοῦ Νικολ ἐπίεσε τὸ κομβίον....

Καταπληκτικὴ ἐκπυρσοκρότησις, τῆς ὁποίας τοὺς κυματισμοὺς ἐπολλαπλασίασεν ἡ ἠχὼ μέχρι τῶν ἐσχατιῶν τοῦ ὀρίζοντος τοῦ Βαμασαΐ καὶ ὀξυτάτος συμιγμὸς ὄγκου διασχίζοντος τὴν ἀτμοσφαῖραν ὑπὸ τὴν ὠθησιν δισεκατομμυρίου δισεκατομμυρίων λιτρῶν ἀερίου ἀναπτυχθέντος ἐκ τῆς ταύτοχρόνου ἐκρήξεως δύο χιλιάδων τόνων μελιμελονίτιδος, ἐπηκολούθησαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς, ὡς ἐὰν διήρχετο ἐν τῶν μετεώρων ἐκείνων, ἐντὸς τῶν ὁποίων συγκεντροῦται ὅλη ἡ σφοδρότης τῆς φύσεως. Ἡ παραχθεῖσα ἐκ τούτου ἐντύπωσις δὲν θὰ ἦτο τρομερωτέρα, καὶ ἂν σύμψασαι αἱ τηλεβολοστοιχίαι τοῦ κόσμου, μεθ' ὅλων τῶν κεραυνῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐβρόντων συναμά.

ΙΘ'.

“Οπου ὁ I.T. Μάστων λυπεῖται ἴσως, διότι ὁ ὄχλος δὲν ἐφήρμοσε κατ' αὐτοῦ τὸν νόμον τοῦ Λύντς

Αἱ πρωτεύουσαι τῶν δύο Κόσμων, αἱ σημαντικώτεραι πόλεις μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν μετριωτέρων κωμοπόλεων, ἀνέμενον μετὰ φρίκης τὴν ὥραν τῆς ἐκρήξεως. Ἐκαστος ἐπὶ οἰουδήποτε σημείου τῆς γήινης σφαίρας, χάρις εἰς τὴν ἀπειροπληθῆ τῶν ἐφημερίδων διάδοσιν, ἐγνώριζεν ἀκριβῶς τὴν ἀντίστοιχον πρὸς τὸ μεσονύκτιον τοῦ Κιλιμαντζάρου ὥραν, ἀναλόγως τῆς διαφορᾶς τῶν μεσημβρινῶν.

Τοῦ ἡλίου διανύοντος μίαν μοῖραν ἀνὰ τέσσαρα πρῶτα λεπτά, ἡ ἀντίστοιχος ὥρα διὰ τὰς κυριώτερας πόλεις ἦτο :

εἰς Παρισίους . . . . .	9 ὥρ. 40' μ. μ.
εἰς Πετροῦπολιν . . . . .	11 ὥρ. 31' »
εἰς Λονδῖνον . . . . .	9 ὥρ. 30' »
εἰς Ρώμην . . . . .	10 ὥρ. 20' »
εἰς Μαδρίτην . . . . .	9 ὥρ. 15' »
εἰς Βερολίνον . . . . .	11 ὥρ. 20' »
εἰς Κωνσταντινουπόλιν . . . . .	11 ὥρ. 26' »
εἰς Καλκούταν . . . . .	13 ὥρ. 04' π. μ.
εἰς Ναγκλίνην . . . . .	5 ὥρ. 05' »

Ἐν Βαλτιμόρη, εἶπομεν, δώδεκα ὥρας μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ ἡλίου ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ Κιλιμαντζάρου, ἦτο ἡ 4 ὥρ. 24' μετὰ μεσημβρίαν τῆς 22 Σεπτεμβρίου, ἀπερίγραπτος δὲ ἦτο ὁ καταλαβῶν τρῶς κατοίκους αὐτῆς τρόμος τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Καὶ ἀληθές μὲν εἶναι ὅτι δὲν διέτρεχον οὗτοι τὸν κίνδυνον νὰ σωθῶσιν ὑπὸ τῶν θαλασσῶν, ἡ μόνη δὲ ὁρατὴ μεταβολὴ δι' αὐτοὺς θὰ ἦτο ἡ ἐκκένωσις τοῦ ὄρμου Τσησεπήκ καὶ ἡ παρέκτασις τοῦ ἐν τῷ πέρατι αὐτοῦ ἀκρωτηρίου Χαττεράς, ὡς μακρᾶς ὀρεινῆς σειρᾶς ἀναδυοῦσης ὑπεράνω τοῦ ἀποξηρανούμεντος Ἀτλαντικοῦ ! Ἄλλ' ἡ πόλις τῶν ὡς τόσαι ἄλλαι μὴ ἀπειλούμεναι ὑπὸ καταποντισμοῦ, δὲν θὰ ἀνετρέπετο τάχα ὑπὸ τοῦ κλονισμοῦ, δὲν θὰ κατεστρέφοντο τὰ μνημεῖα αὐτῆς καὶ αἱ νῦν πολυάνθρωποι συνοικίαι τῆς δὲν θὰ ἐξηφανίζοντο ὑπὸ τὰ χάσματα, ἅτινα ἐνδεχόμενον ἦτο ν' ἀνοιχθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ; Οἱ φόβοι δὲ οὗτοι δὲν ἦσαν πληρέστατα δικαιολογημένοι εἰς τὰ διάφορα ἐκεῖνα τμήματα τῆς σφαίρας, ἅτινα δὲν ἐμελλον νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῶν ὑδάτων ;

Προφανῶς, εἶχον δίκαιον.

“Ὅθεν πᾶς ἄνθρωπος, κατὰ τὴν ἀπαισίαν ἐκείνην στιγμὴν, ἠσθάνθη τὸ ῥίγος τῆς φρίκης εἰσδύον μέχρι τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων. Καί, πάντες ἀνεξαιρέτως ἔτρεμον, πλὴν μόνου τοῦ μηχανικοῦ Ἀλκείδου Δισπερῆ. Μὴ ἔχων αὐτὸς τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ γνωστοποιήσῃ ὅσα ἡ τελευταία ἐργασία του πρὸ μικροῦ τῷ εἶχεν ἀποκαλύψῃ, ἔπινεν ἡσύχως τὸν καμπανίτην του, εἰς ὑγείαν τοῦ γηραίου Κόσμου, ἐντὸς ἐνός τῶν πρώτων ἐστιατορίων τῆς Βαλτιμόρης.

Τὸ εἰκοστὸν τέταρτον λεπτόν μετὰ τὴν τετάρτην ὥραν παρῆλθε . . .

Ἐν Βαλτιμόρη . . . τίποτε !

Ἐν Λονδίνῳ, ἐν Παρισίοις, ἐν Ρώμῃ, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Βερολίνῳ, τίποτε ! . . Οὐδ' ὁ ἐλάχιστος κἂν κλονισμὸς !

Ὁ κ. Τζὼν Μίλν, μηχανικὸς ἐν τοῖς ἀνθρωποκωρυχείοις τῆς Τακοσίμης ἐν Ἰαπωνίᾳ, οὐδεμίαν ἐξηκρίβωσεν ἀσυνήθη κίνησιν τοῦ γήινου φλοιοῦ, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην διὰ τοῦ τρομομέτρου του(1)

Δυστυχῶς ὁ συννεφῶδης οὐρανὸς ἐν Βαλτιμόρη δὲν ἐπέτρεψεν, ἐπελθούσης τῆς νυκτός, νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ἡ φαινόμενη κίνησις τῶν ἀστέρων ὑπέστη μεταβολὴν τινα, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἦτο ἔνδειξις τροποποιήσεως τοῦ γήινου ἄξονος.

Ἄλλ' ὁποῖαν νύκτα διῆλθεν ὁ I. T. Μάστων ἐντὸς τοῦ ἀγνώστου εἰς πάντας, πλὴν τῆς μιστρῆς Εὐαγγελίας Σκόρβιτ, κρησφυγέτου του.

(1) Τὸ τρομόμετρον εἶναι εἶδος ἐκκρεμοῦς, τοῦ ὁποίου αἱ διαπάλσεις σημειοῦσι τὰς μικροκοσμικὰς κινήσεις τοῦ γήινου φλοιοῦ. Κατὰ μίμησιν τῆς Ἰαπωνίας πολλαὶ χώραι εἰσῆγαγον ἤδη τὴν χρῆσιν παρομοίων συσκευῶν ἐν τοῖς μεταλλείοις.

Ἐλύσσα αὐτόχρομα ὁ παράφορος πυροβολητής καὶ δὲν ἠδύνατο οὐδ' ἐπὶ στιγμήν νὰ κρατηθῆ εἰς τὴν θέσιν του! Πόσον ἀνυπομόνως ἀνέμενε νὰ προστεθῶσιν ἡμέραι τινές εἰς τὴν ἡλικίαν του, ὅπως λάβῃ τὴν ἀναμφισβήτητον ἀπόδειξιν τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐπιχειρήσεως, πειθόμενος ἰδίαις ὄμμασιν ὅτι ἡ τροχιά τοῦ ἡλίου εἶχε πραγματικῶς μεταβληθῆ! Ἡ μεταβολὴ αὕτη δὲν ἦτο δυνατόν νὰ βεβαιωθῆ τὴν πρωίαν τῆς 23 Σεπτεμβρίου, διότι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ φωτοβόλος τοῦ ἡλίου δίσκος ἀνατέλλει, δι' ὅλους τοὺς τόπους τῆς γῆς, ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου τοῦ ὀρίζοντος.

Τὴν ἐπαύριον ὁ ἥλιος, ἐπόμενος εἰς τὴν συνήθειάν του, ἀνεφάνη εἰς τὸν ὀρίζοντα.

Κατὰ τὴν πρωίαν ταύτην οἱ Εὐρωπαῖοι ἀντιπρόσωποι εὐρίσκοντο ἐπὶ τοῦ ξενοδοχείου των, φέροντες ἀκριβέστατα ἀστρονομικὰ ὄργανα, ὅπως βεβαιωθῶσιν ἂν πραγματικῶς ὁ ἥλιος ἐμελλε νὰ διαγραφῆ τὴν τροχίαν του ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἰσημερινοῦ.

Ἀλλὰ τοιοῦτό τι δὲν παρετηρήθη: ὁ ἀπαστράπτων δίσκος λεπτά τινα μετὰ τὴν ἀνατολήν του ἔκλινεν ἤδη καταφανῶς πρὸς τὸ νότιον ἡμισφαίριον.

Ὅθεν οὐδεμίαν μεταβολὴν εἶχεν ὑποστῆ ἡ φαινομενικὴ πορεία του.

Ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν καὶ οἱ συναδέλφοί του ἐχαιρέτισαν τότε τὸν οὐράνιον λαμπτήρα, ἀνερχόμενον ἐπὶ ὀρίζοντος αἰθριωτάτου, μετὰ ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων ἐνθουσιωδῶν, ὡς μέγαν ἠθιοποιὸν ἐμφανιζόμενον ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς σκηνῆς ἐνώπιον ἐκθάμβου κοινού!

«Εἰς τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς θέσιν, τὴν ὁποίαν προσδιώρισαν οἱ νόμοι τῆς ἀστρονομίας! . . . ἀνέκραξεν ὁ Ἔρικ Βαλδεννακ.

— Τῆς παλαιᾶς μας ἀστρονομίας, παρετήρησεν ὁ Βόρις Καρκωφ, τὴν ὁποίαν οἱ ἀνόητοι αὐτοὶ καὶ καλὰ ἤθελον νὰ καταργήσουν!

— Κρίμα τὰ ἔξοδά των! Ὅθι μείνουν μὲ τὴν ἐντροπήν! προσέθηκεν ὁ Ἰάκωβος Γιάνσων, διὰ στόματος τοῦ ὁποίου ἐφαίνετο λαλοῦσα ὀλόκληρος ἡ Ὀλλανδία.

— Καὶ αἱ ἀρκτικαὶ χῶραι θὰ μείνωσιν αἰωνίως κεκαλυμμέναι ὑπὸ τῶν πάγων, καθὼς μέχρι τοῦδε! ὑπέλαθεν ὁ καθηγητῆς Γιάν Χάραλδ.

— Ζήτω ὁ ἥλιος! ἀνέκραξεν ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν. Ὅπως ἐστὶ καὶ εὐρίσκεται, ἀρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ κόσμου!

— Ζήτω! . . . Ζήτω! . . . » ἐπανελάβον ἐν μιᾷ φωνῇ ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης.

Ὁ Δὴν Τούδριγκ ὅστις οὐδὲν εἶχεν εἰπῆ μέχρι τοῦδε, ἐδήλωσε τότε τὴν παρουσίαν του διὰ τῆς ὀρθῆς ταύτης παρατηρήσεως:

«Ἀλλὰ πιθανὸν νὰ μὴ ἐπυροβόλησαν! . . .

— Νὰ μὴ ἐπυροβόλησαν; . . . ἀνεφώνησεν ὁ ταγματάρχης. Ὁ θεὸς νὰ δώσῃ νὰ ἔχουν πυροβολήσῃ καὶ δύο φοραὶς μάλιστα, ὄχι μία!»

Τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐποιοῦν ἀκριβῶς ὁ I. T. Μάστων καὶ ἡ μίστρις Εὐαγγελία Σκόρβιτ, περὶ τούτου ἠρώτων οἱ ἀδελφεὶς καὶ οἱ ἐπιστήμονες οὓς ἡ λογικὴ τῶν πραγμάτων συνήνου τὴν φορὰν ταύτην, τοῦτο δὲ ἐπανελάμβανε καὶ ὁ Ἀλκείδης Διεπερῆς, προσθέτων ὁμως καθ' ἑαυτόν:

«Ἐἴτε ἐπυροβόλησαν, εἴτε μὴ, εἶναι ἐντελῶς ἀδιάφορον! . . . ἡ Γῆ δὲν ἔπαυσε διὰ τοῦτο νὰ στριφογυρίζῃ εἰς τὸν παλαιὸν τῆς ἄξονα, καθὼς πρότερον!»

Πάντες εὐρίσκοντο πραγματικῶς ἐν ἀγνοίᾳ τῶν συμβαινόντων ἐν Κιλιμαντζάρφ, ἀλλὰ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς ἡμέρας εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην τῆς ἀνθρωπότητος ἐδόθη ἀπάντησις, διὰ τοῦ ἐπομένου τηλεγραφήματος σταλέντος παρὰ τοῦ ἐν Ζανζιβάρῃ Προξένου Ἰριχάρδου Τρούστ:

Ζανζιβάρη, 23 Σεπτεμβρίου

7<sup>πρ</sup> 27' τῆς πρωίας.

Ἐπυροβόλον Τζῶν Σ. Βράιτ.

«Βολὴ ἐρρίφθη μεσονύκτιον ἀκριβῶς, διὰ τῆς ἡλεβόλου ὀρυχθέντος ἐντὸς τῆς μεσημβρινῆς κλιτύος τοῦ Κιλιμαντζάρου. Βλήμα διήλθε μετὰ τρομακτικῶν συριγμῶν. Ἐκπυρσοκρότησις φορικώδης. Σίφων ἠρήμωσε χώραν. Θάλασσα ὑψώθη μέχρι πορθμοῦ Μαζαμβικῆς. Πλεῖστα πλοῖα ἐρρίφθησαν εἰς τὴν ἀκτὴν. Κωμῶ πόλεις καὶ χωρία κατεστράφησαν ἄρδην. Τὰ πάντα ἔχουσι καλῶς.

Ἰριχάρδος Τρούστ.»

Τὰ πάντα ἀληθῶς εἶχον καλῶς, διότι πλὴν τῶν ἐπελθουσῶν καταστροφῶν ἐν τῇ χῶρᾳ τοῦ Βαμασαί, ἐνεκα τοῦ ἐπισυμβάντος τεχνητοῦ σίφωνος καὶ τῶν ναυαγίων, ἅτινα ἐπροξένησεν ἡ αἰφνιδία μετατόπισις τῶν ἀτμοσφαιρικῶν στρωμάτων, κατ' οὐδὲν ἄλλο μετεβλήθη ἡ φυσικὴ κατάστασις τῶν πραγμάτων. Ἀλλὰ μήπως παρόμοιοι συνέπειαι δὲν εἶχον ἐπέλθῃ καὶ κατὰ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν τῆς περιφήμου Κολουβιάδος; Μήπως καὶ τότε ὁ κλονισμὸς ὅστις εἶχε μεταδοθῆ εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Φλωρίδος δὲν εἶχε γίνῃ αἰσθητὸς ἐπὶ ἀκτίνος ἐκατὸν μιλίων; Βεβαίως, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην τὸ ἀποτέλεσμα ἔδει νὰ εἶναι ἐκατονταπλάσιον.

Ὅπως δὴποτε, διὰ τοῦ τηλεγραφήματος τούτου δύο τινα ἐγνωστοποιοῦντο εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τῶν δύο Κόσμων:

1) Ὅτι τὸ τεράστιον τηλεβόλον εἶχε κατασκευασθῆ ἐντὸς τῶν πλευρῶν τοῦ Κιλιμαντζάρου καὶ

2) Ὅτι εἰς τὴν προσδιωρισμένην ὥραν ἡ βολὴ εἶχε ῥιφθῆ.

(Jules Verne)

\*Ἐπεται τὸ τέλος